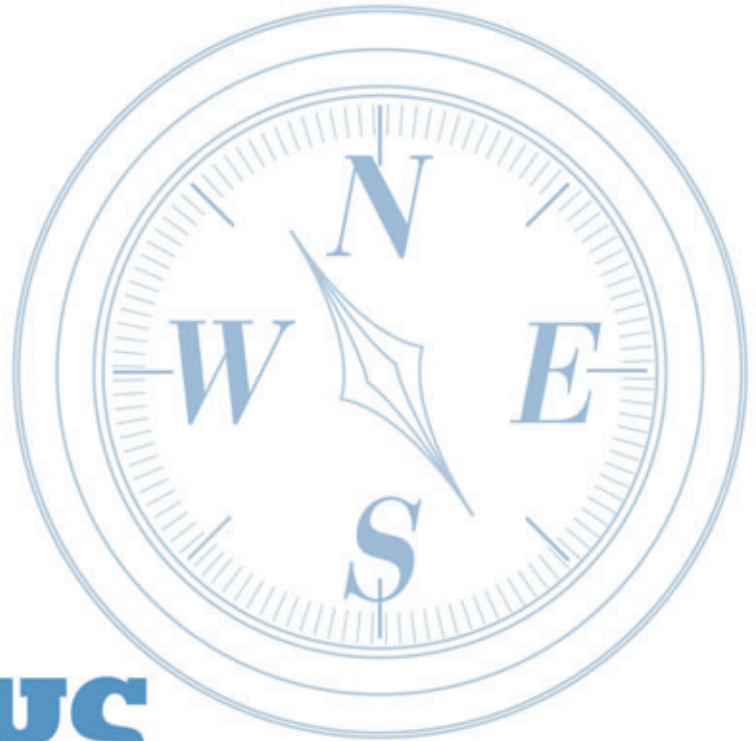

Εφοπλισσαντες ενήσομεν ευρεί πόντω Οδύσσεια Β' 295

Η οφειλή του κράτους

Ζητάμε. Δερμάτινα καθίσματα, σκανδιναβικού design. Ζητάμε. Να' μαστε στη Σαντορίνη σε 3,5 ώρες. Ζητάμε. Άνεση και Ασφάλεια. Απαιτούμε. Φτηνό εισιτήριο. Τα πλοία μας δεν είναι αεροπλάνα και ούτε θέλουμε να γίνουν. Μήπως μπερδευτήκαμε από τα «αεροπορικού τύπου» καθίσματα; Γιατί στα αεροπλάνα, άνετα σαλόνια, εστιατόρια και θέα τα νησιά του Αιγαίου δεν υπάρχουν. Στα αεροπλάνα, κουβαδάκια, δέκα κιλά πάνες, κατοικίδια, Ι.Χ. και μερικές εκατοντάδες επιβάτες δε χωράνε. Τα ακτοπλοϊκά εισιτήρια δεν είναι φυσικά φτηνά. Και δεν είναι φτηνά, όχι

Το κράτος οφείλει να καταργήσει παρωχημένες ρυθμίσεις, που επιβαρύνουν αδικαιολόγητα το υψηλό κόστος μεταφοράς και λειτουργούν εις βάρος του νησιωτικού τουρισμού, των πολιτών και της ανάπτυξης των θαλάσσιων δρόμων

μόνο Ιούνιο με Αύγουστο, όταν δηλαδή αποτελούν «καυτό» θέμα για τα ΜΜΕκάναλα. Φτηνά δεν είναι ούτε τα ενοικιαζόμενα, οι καφέδες, τα ποτά, οι «οργανωμένες» παραλίες. Πριν όμως σπεύσουμε να κατηγορήσουμε στα λατρεμένα μας «παράθυρα» τους ακτοπλόους για αισχροκέρδεια, ας σκεφτεί η «πολύπαθη» τετραμελής οικογένεια ότι τα 65 περίπου πλοία της ελληνικής ακτοπλοΐας πρέπει σε τρεις μήνες να αποσβέσουν μια ολόκληρη χρονιά. Γιατί, οι πολύπαθοι νησιώτες πρέπει να ζήσουν 12 μήνες το χρόνο και όχι τρεις. Η δρομολόγηση νέων, σύγχρονων πλοίων και η απόσυρση υπερήλικων κοστίζει. Η δήθεν απελευθέρωση της ακτοπλοΐας, δηλαδή η μερική απελευθέρωση των ναύλων, είχε ως αποτέλεσμα τα εισιτήρια πράγματι ν' ανέβουν στα ύψη, για να καλύψουν το κόστος λειτουργίας μια εποχικής βιομηχανίας. Καύσιμα, πληρώματα, αποσβέσεις, τόκοι, ασφάλιστρα,

συντήρηση. Αυτό βέβαια δεν εξηγεί τα υπερκέρδη ορισμένων ακτοπλοϊκών εταιρειών, που έχουν αρκετά χρόνια να επενδύσουν σε νέα καράβια. Ας μπει πλαφόν στην οικονομική θέση ώστε να μπορεί και αυτός ο έρημος ο νησιώτης να χρησιμοποιεί τις θαλάσσιες συγκοινωνίες. Και όσοι γουστάρουν ανέσεις V.I.P., ας πληρώσουν «τη σαμπάνια». Γιατί αν είσαι φίλος της EasyJet, ταξίδεψε με το ΠΙΑΝΑΓΙΑ ΣΟΥΜΕΛΑ. Αν πάλι προτιμάς την British Airways, τότε θα διαλέξεις το ΝΗΣΟΣ ΜΥΚΟΝΟΣ. Αρκεί να υπάρχει επιλογή και θεμιτός ανταγωνισμός.

Το κόστος των εισιτηρίων όμως, επηρεάζεται σημαντικά από μια σειρά αναχρονιστικών τελών και φόρων, γνωστά ως «τέλη υπέρ τρίτων» που επιβαρύνουν την τιμή του ναύλου μέχρι και 32%. Κατανοητή και δικαιολογημένη η αγανάκτηση κατοίκων σε νησιά της άγονης λόγω των ανεπαρκών και κάκιστων θαλάσσιων συγκοινωνιών. Κατανοητή και δικαιολογημένη και η γκρίνια των αδειούχων για την ακρίβεια των ναύλων. Αδικαιολόγητα όμως τα χαράτσια και η παθητική στάση του Υπουργείου, που κάθε καλοκαίρι αφήνει την ακτοπλοΐα να βάλλεται άκριτα. Οι ακτοπλόοι δεν είναι αλτρουιστές, δεν πρόκειται να λειτουργήσουν αφιλοκερδώς και δεν πρέπει. Αυτοί, οφείλουν να εκσυγχρονίζουν τα καράβια τους και να προσφέρουν πιο ασφαλείς και ολοκληρωμένες υπηρεσίες σε ένα πλαίσιο υψηλού ανταγωνισμού. Το κράτος όμως οφείλει να προστατεύει και να επιτηρεί τον ελεύθερο ανταγωνισμό. Οφείλει να παρέχει ένα εκσυγχρονισμένο θεσμικό πλαίσιο, με ελάχιστες παρεμβάσεις. Οφείλει να καταργήσει παρωχημένες ρυθμίσεις που επιβαρύνουν αδικαιολόγητα το ήδη υψηλό κόστος μεταφοράς και λειτουργούν εις βάρος του νησιωτικού τουρισμού, των πολιτών και της ανάπτυξης των θαλάσσιων δρόμων. Εν ολίγοις, το κράτος οφείλει να κάνει όσα δεν έχει κάνει μέχρι σήμερα.

ΜΥΡΤΩ ΡΑΦΤΟΠΟΥΛΟΥ